

IN GESPREK MET.....

Carla Slange en deelnemers van de Taalsalon

Welkom in de Taalsalon. Een salon waar alleen Nederlands wordt gesproken door anderstalige vrouwen. Al ruim 13 jaar is Carla actief in de bibliotheek in Keizerslanden. Carla begeleidt de vrouwen en geeft Nederlandse lessen of kiest onderwerpen voor de gesprekken. "Vaak komen de gesprekken vanzelf op gang of komen de dames met een onderwerp", vertelt Carla.

Vandaag zijn Sivanitha, Carla, Isra, Riham, Trang, Aïchetou, Meryem en Neriman aanwezig. Vrouwen die al geruime tijd in Nederland wonen. In de Taalsalon worden veel onderwerpen besproken, een houvast in de week. Meryem en Neriman geven aan dat ze makkelijker contacten hadden gemaakt, als ze bij aankomst in Nederland gelijk de Nederlandse taal hadden geleerd. Aïchetou vertelt dat het soms echt moeilijk is om contact te maken met Nederlandse vrouwen. "Als je kinderen naar school gaan, kun je sneller Nederlandse vrouwen spreken. Door werk en sporten maak je vanzelf meer contacten." Trang komt al jaren in de Taalsalon. Ze heeft vrijwilligerswerk gedaan en mist het contact met Nederlandse mensen. Riham en Isra komen uit Soedan,

hebben kinderen en praten veel met elkaar. Het oefenen van Nederlands is dan nog wel een dingetje. Dit willen de vrouwen meegeven aan (anderstalige) vrouwen die dit lezen: 'Leer zo snel mogelijk Nederlands. Zorg dat je sociaal actief bent, zodat je snel nieuwe contacten maakt. Of doe een activiteit, zoals handwerken, sporten of ga wandelen met elkaar. En Nederlandse vrouwen, maak eens een praatje met een anderstalige vrouw.'

Carla voegt toe: "Het is een leuke groep vrouwen met verschillende achtergronden. We leren van en met elkaar. En nieuwe vrouwen worden snel opgenomen in de groep."

Bitha Sipahelut

Bitha legt een zakje met zelfgebakken koekjes voor haar neer. Ze smaken heerlijk en hebben de kleur van smaragd. "Ik wilde eigenlijk politicologie studeren", vertelt Bitha. "Maar dat was zo kostbaar, dat kon ik niet betalen. Uiteindelijk werd het maatschappelijk werk." Bitha heeft jaren in Arnhem gewerkt. Ook is ze, met deze kennis en vaardigheden, actief geweest voor de Molukse gemeenschap her en der in Nederland. "Toen ik 3 jaar was, ben ik per boot naar Nederland gekomen. Die bootreis kan ik mij herinneren. In Nederland kwamen we terecht in kamp Westerbork. Dat was afzien in die barakken, kou, zieken en mensen die zijn overleden. Ook de school was op het kamp. De onderlinge contacten

waren goed. Met ons gezin zijn we in 1961 in Deventer beland. In 1970 ben ik vertrokken naar Arnhem en na mijn pensioen ben ik teruggekeerd naar Deventer." Bitha is al jaren deelnemer van Vrouwen voor Elkaar. "Ik vond de groep in het begin niet zo spannend, het was een kleine groep. We moesten nog opstarten en zeker nog meer ondernemen. Momenteel zijn er een aantal vrouwen die meedoen aan een inburgeringstraject. Zij wonen hier al 3 jaar en praten heel slecht of geen Nederlands. Als je verder wil komen, zorg er dan voor dat je alles in het werk stelt om de taal te leren. Wij (de Molukkers) moesten ook allemaal leren. Het komt niet vanzelf. Door de taal te leren hebben wij veel bereikt. Dat gun ik alle dames."

Naomie Harsveldt

Buurtkamer De Koning is een tweede huiskamer voor Naomie. Ze vindt het leuk om mensen te enthousiasmeren met de dingen die ze zelf doet. Dat werkt aanstekelijk en zorgt voor reuring bij de buurtkamer. Naomie vertelt: "Ik vind het fijn om te helpen en dat wordt gewaardeerd. Het gaat erom dat iedereen zich op zijn gemak en thuis voelt. Ik heb zelf gezien dat de buurtkamer steeds meer mensen aantrekt, die durven te vragen en

elkaar helpen". Naomie zit op Aventus in Zutphen en volgt de opleiding Ruimtelijk vormgever. "Ik zit in het tweede jaar. De eerste serie van de examens is gestart en daar ben ik erg druk mee. Ik was vrijwilliger in de wijk. Ik heb nu gekozen om de dingen te doen die ik leuk vind. Ook ben ik een bedrijf gestart. Ik maak grafisch design: 'creative business posters', visitekaartjes en meer. Ik ben als persoon gegroeid en zelfstandiger geworden, dat sterkt me enorm. Eigenlijk ben ik erg dankbaar voor

Shahed Abou Mughdeb en Annette van de Pavoordt

"Mijn vader, zus, broer en ik zijn in augustus 2024 naar Nederland gekomen", vertelt Shahed. De moeder van Shahed is op dat moment ruim anderhalf jaar in Nederland. Het gezin heeft 8 maanden in het AZC Schalkhaar gewoond en deelde één kamer. Dat was best pittig. De één wil piano spelen, de ander gamen en de derde zingen. Ze waren erg blij toen ze een huis kregen toegewezen. De moeder van Shahed is gekoppeld aan een Nederlandse buddy. Shahed wilde ook graag meedoen aan Buddy to Buddy. Een buddy is iemand die leuke dingen met je doet en je wegwijs maakt in de stad. Shahed is gekoppeld aan Annette, die online, vanuit Italië, aansluit bij het gesprek. "Als ik praat met mensen in Nederland,

dan zeggen ze: 'één jaar in Nederland, dan spreek jij de taal goed,' vertelt Shahed lachend. "Toen ik in Syrië was, gebruikte ik Duolingo om Nederlands te leren. En toen we hier kwamen, ben ik met mama naar de school voor inburgering gegaan." Nu volgt Shahed de opleiding Zorg bij Aventus en leert ze voor haar B1-examen. Welke keuze ze straks gaat maken binnen de zorg, bepaalt ze na meeloopdagen in de zorg. Naast school volgt Shahed muzieklessen: pianoles, een halfuur per week. Sportief is ze ook, ze heeft meegedaan aan de IJsselloop (5 km). Shahed vindt haar weg in Deventer naar verschillende (buurt)ontmoetingsplekken. "Ik heb veel vrienden en verschillende taalmaatjes."

Annette vertelt: "Ik denk dat het leuk is én best belangrijk om buddy te worden, omdat het moeilijk is voor mensen die in Nederland komen wonen om contacten te leggen met Nederlandse mensen. En andersom is het voor mensen in Nederland ook belangrijk om mensen te leren kennen. Want als je mensen leert kennen, dan zie ook dat het gewoon gezellig is. Dat het niet gevaarlijk of eng is dat er mensen uit andere landen hierheen komen. Het is gewoon erg leuk om op deze manier ook weer je eigen omgeving te leren kennen. Het mooie van Buddy to Buddy vind ik ook dat het niet bedoeld is als een soort hulpprogramma, maar gewoon juist op basis van gelijkwaardigheid. En dat je er allebei plezier aan hebt". Shahed neemt aan het einde van het videogesprek afscheid van Annette met een handhartje.

Yvonne Soumeru en Trees Bakker

Het is voorjaar, een prachtig zonnetje, een klein briesje. De bewoners van Woon- en Zorgcentrum Humanitas zitten klaar in de hal voor een wandeling. De vrijwilligers van Rechtop staan naast de mensen om nog een dekontje over de benen te leggen en doen een laatste check. 'Hup naar buiten', klinkt het in koor. Mamdouha komt aanrennen: "Sorry, ik ben te laat. Het liep wat anders vanmorgen." Mamdouha is de 'vaste' vrijwilliger van Rechtop die met Trees Bakker wandelt. Trees spreekt hem aan op het appje dat hij haar geeft gestuurd. "Je appt: 'Ik zou komen...'. Dat betekent voor mij dat je niet komt." De aftrap van de wandeling, met nog even een taallesje Nederlands en daar gaan ze. Trees is geboren en getogen in Den Haag. Scherp en helder van geest, vertelt Trees met plezier over de wandelingen die ze sinds 2 jaar iedere dinsdag maakt. "Wat ik zelf heel belangrijk vind, is dat ik nu als Nederlander heel anders naar de immigranten kijk dan voorheen. Mamdouha, de ellende die de man heeft gehad gedurende zijn vluchtreis uit zijn land en dat hij ruim 2 jaar zijn vrouw en kinderen niet heeft gezien. Ik heb

zoveel meer begrip gekregen dat zelfs mijn kinderen verbaasd zijn over de wijze hoe ik hier nu in sta en mijn rol oppak."

Yvonne is ook vrijwilliger bij Rechtop. Voor Yvonne zijn de wekelijkse wandelingen mooie ontmoetingen met de bewoners. De verhalen, de gesprekjes, de positieve beleving van de alledaagse dingen. Yvonne: "Ik vind het gewoon fijn. Als je 's morgens binnenkomt, dan zie je al die blije gezichten van de mensen. Weer of geen weer, ze zijn altijd goed gemutst." Yvonne vertelt dat ze door deze rol een fijne, plezierige en leuke band heeft opgebouwd met de andere vrijwilligers van Rechtop. De onderlinge verbondenheid is groot. Yvonne wil dit meegeven aan bewoners van de wijk: "Het belangrijkste is het samenzijn met mensen van allerlei nationaliteiten. Elke dinsdagochtend een wandeling in goed gezelschap, iedereen die zijn/haar verhaal vertelt. De wandeling in de voor mij zeer bekende wijk, waar ik mijn hele jeugd heb doorgebracht, vind ik hartstikke leuk. De dankbaarheid en waardering van de bewoners van Humanitas geeft mij en ons een fijn en voldaan gevoel."

WIJDEVENTER, VOOR, DOOR EN MET BEWONERS

'Met aandacht voor elkaar'

Beste bewoner,

Keizerslanden is een grote en groeiende wijk. Bewoners vragen zich af wat er allemaal te doen is in de wijk. Waar kun je buurtgenoten ontmoeten? Wat kun je voor een buurtgenoot doen? En hoe kom je aan informatie hierover?

In deze krant vind je informatie over het boekje 'Meedoen in Keizerslanden 2026'. Er wordt uitgelegd hoe je meer te weten komt over vrijwilligerswerk. En over hoe je in contact kunt komen met buurtgenoten. Wij denken graag met je mee!

Het grootste gedeelte van de krant bestaat uit verhalen van bewoners uit de wijk. Onder andere over hoe zij het wonen in de wijk ervaren, aan welke activiteiten ze deelnemen of waar ze zich voor inzetten. Het zijn stuk voor stuk inspirerende verhalen van betrokken bewoners.

Veel leesplezier en een mooie zomertijd gewenst!

Sadija Beganovic, Carla Hobert, Erwin Jonkman, Demi Peeters en Jacqueline van Petersen, Voor Elkaar-team Keizerslanden
Esther Lagendijk, wijkmanager Keizerslanden, gemeente Deventer

Periodieke uitgave
WijDeventer
juni 2026

WijDeventer

KEIZERSLANDEN

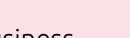
Shamal geeft samen met Alwy fietslessen in de wijk. Waarom fietslessen? "Dat is ontstaan vanuit de noodzaak dat je je wil verplaatsen en niet de beschikking hebt over ander vervoer", vertelt Shamal. "Ik wilde zelf leren fietsen, maar er was geen plaats. Wel mocht ik meedoen als ik vrijwilliger werd. Sinds 2019 ben ik trainer en kan ik iets achterlaten voor de maatschappij." Lachend vertelt Shamal dat hij eerst zijn vrouw leerde fietsen, dat was geen succes. Dus Alwy pakte dat op. Ze fietst nu dagelijks vele kilometers.

'Als eerste wil ik 'dankjewel' zeggen voor Zuzana en Christine voor de mogelijkheid van het volgen van de Nederlandse lessen. Het is niet 2 of 3 uur de taal te leren. Het is ook het netwerk dat zij ons aanbieden, zodat wij ons eigen netwerk kunnen uitbreiden. Wij hebben een kruiwagen nodig. Ik hoop dat ik in de toekomst een goede baan kan vinden en dat ik hier met mijn vrouw en kinderen kan blijven. Nu werken mijn vrouw en ik via Rechttop op woensdagen met vrijwilligers om bij mensen de tuin te doen. We doen op die manier iets terug voor Nederland. De mensen hier zijn direct, slim, aardig en behulpzaam. Ik heb een taalmaatje voor mijn scriptie. En we hebben een buurvrouw die filosoof is. Zij komt bij ons thuis en praat

Nederlands met de kinderen. De kinderen spreken in twee jaar prima Nederlands. De Nederlandse taal is niet makkelijk. Je moet goed articuleren. In het kader van 5 mei heb ik een voordracht gegeven bij de vrijheidsmaaltijd in mijn buurt. Ik heb gerefereerd aan Nelson Mandela en het is heel mooi. 'Als je met iemand spreekt in een taal die hij begrijpt, bereik je zijn verstand. Maar als je met hem spreekt in zijn eigen taal, bereik je zijn hart.'

Aboozar leert de taal ook door naar tv-programma's te kijken. "Ik hou van de politiek en Nieuwsuur vind ik belangrijk."

Hij heeft onlangs zijn Master of Business Administration gehaald op Saxion met een scriptie over 'vrijwilligers in Nederland'.

Nederland dat er geen flexibiliteit is. Je kunt niet iets doen zonder afspraak. Alleen met je beste vrienden kan dat wel. "Nederlandse mensen zijn precies. Zoals porties van eten. De Turkse cultuur is anders. We hebben te veel eten gemaakt en de rest van het eten wordt verdeeld. Onze maag is klein en er is genoeg voor iedereen." Ayül is Secretaris bij het Centrum voor Diversiteit en Samenleving. Als vrijwilliger begeleidt ze verschillende projecten. Zoals een schildercursus bij buurtkamer De Koning met 20 personen, gevolgd door een expositie in de bibliotheek in de binnenstad. "Ik ben blij dat ik dit vrijwilligerswerk kan doen. En ook door deze organisatie kan ik de mensen helpen. Voor mij zijn vrijwilligers belangrijk. Ik plan nu ook vrijwilligerswerk in als ik naar Turkije ga."

Meedoen
in Keizerslanden

Online: www.wijdeventer.nl/publicaties

- Bibliotheek/biecafé Keizerslanden (Graaf Florisstraat 3)
- Buurtkamer De Koning (Koningin Julianastraat 37)
- Buurtkamer Humanitas in Woon- en Zorgcentrum Humanitas (Balderikstraat 2A)
- Ludgerus (Karel de Grotelaan 1)
- Koningskerk (Mariënburghstraat 4)

Houd de Facebook pagina Voor Elkaar Team Keizerslanden en de pagina Deventer Nu in Het Deventer Nieuws (huis-aan-huis krant) in de gaten voor activiteiten als Thee en proat'n en Keizerslanden Academie.

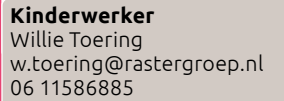
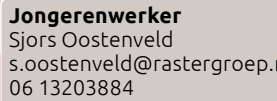
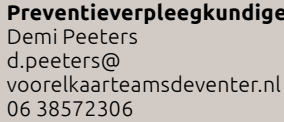
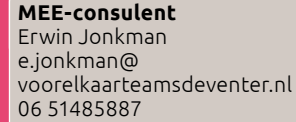
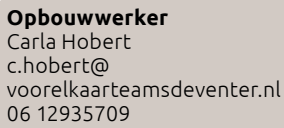
Het wijkteam van Keizerslanden zoekt bewoners uit de buurten Tuindorp, Ludergerkwartier, Landsherenkwartier en Steenbrugge om het wijkteam te versterken. Pieter, een van de wijkteamleden, vertelt: “Het wijkteam komt ongeveer één keer per zes weken op dinsdagavond bij elkaar voor overleg. In het overleg bespreken we bewonersinitiatieven en nemen we besluiten over de besteding van het wijkbudget. Ook praten we over wat er in de buurten leeft. Een mooie kans om samen met andere wijkbewoners betrokken te zijn bij wat er in jouw woonomgeving gebeurt.”

Heb je interesse, neem dan contact op met wijkmanager Esther Lagendijk.

In Deventer zijn ruim 40.000 Deventenaren actief als vrijwilliger. Ook in Keizerslanden doen veel bewoners vrijwilligerswerk. Ze zetten zich op allerlei manieren in voor een mooie en fijne wijk. Lijkt het jou ook leuk? Er zijn veel verschillende plekken in de wijk waar je vrijwillig kunt doen. Op de website www.deventerdoet.nl lees je hoe je kunt starten als vrijwilliger.

Iets doen of betekenen voor een buurtgenoot hoeft niet groot of ingewikkeld te zijn. Een praatje op de stoep, een boodschap meenemen voor iemand die slecht ter been is, of samen een kop koffiedrinken. Wat begint met een klein gebaar, kan uitgroeien tot een mooi contact. Het kan er ook voor zorgen dat een buurtgenoot zich meer thuis voelt in de buurt. De medewerkers van het Voor Elkaar-team Keizerslanden denken graag met je mee over wat bij jou past en waar je een begin mee kan maken! Kijk voor contactgegevens op: **www.voorelkaarteamsdeventer.nl/contact**. Of sluit een keer aan bij de koffietafel. Die vindt elke woensdag van 09.30 tot 10.30 uur plaats in bibliotheek Keizerslanden. Ontmoet er buurtgenoten, deel ervaringen of help elkaar bij een vraag.

Wil je zelf een activiteit organiseren voor buurt- of wijkgenoten? Of wil je een hobby of bepaalde kennis die je hebt, delen? Vul dan de WijDeventer-ideeënkaart in. De wijkmanager of een van de opbouwwerkers neemt contact met je op. Er is veel mogelijk!

[illegible]

Elke woensdag van 09.30 tot 10.30 uur in bibliotheek Keizerslanden.
Ontmoet andere buurtgenoten, deel ervaringen of help elkaar bij een vraag tijdens de koffietafel.

Colofon

Deze krant van WijDeventer is een uitgave van gemeente Deventer, team Programmering en Leefbaarheid . Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

WijDeventer
KEIZERSLANDEN

Tekst Lidwien Vermeulen en Esther Lagendijk | **Foto's** Lidwien Vermeulen en Bart Ros |
Eindredactie Nina Hartman | **Vormgeving** bureau Janse, Deventer | **Druk** Veldhuis Media b.v. | **Oplage** 6900